

Til gengæld er jeg ikke helt sikker på, at den virkelighed, som forslaget tager sigte på, er helt så enkel, men inden jeg kommer nærmere ind på det, vil jeg godt indledningsvis sige et par ord om ikrafttrædelsen af den nye lukkelov.

Midt i hele debatten om kaffefiltre og ketchup har man vel næsten glemt, at den nye lukkelov rent faktisk betød og betyder en væsentlig liberalisering: flere åbningstimer på hverdage, flere lange lørdage, og uden for disse udvidede åbningstider kan der så sælges det varesortiment, som har givet anledning til det helt store medie-cirkus, selv om varesortimentet rent faktisk blev udvidet i forbindelse med den nye lov. De tidligere syv sortimenter blev slået sammen til et fælles sortiment, der så også blev udvidet med visse varer.

Om det er der så kun at sige to ting: For det første at afgrænsningen virker tilfældig, når man tager den op punkt for punkt, og hvert eneste punkt kan diskuteres. For det andet, at det er der ikke meget nyt i.

Siden 1970 har det f.eks. været tilladt at sælge kaffe, men strengt forbudt at sælge kaffefiltre. Den ordning blev faktisk – sagt i al venlighed – opfundet af en konservativ minister. Enhver sortimentsafgrænsning, der skal tilgodese både forbrugerne, sortimentsbutikkerne og den almindelige dagligvarehandel, må nødvendigvis i grænseområderne blive tilfældig. Den kan være mere eller mindre fornuftig, men fuldstændig logisk bliver den aldrig.

Under behandlingen af lovforslaget fik Erhvervsudvalget jo forelagt et udkast til en sortimentsbekendtgørelse, og i svar på en lang række spørgsmål kom jeg med konkrete tilkendegivelser af sortimentsafgrænsningen. Det var selvfølgelig bindende for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, for på den baggrund gav loven ikke hjemmel til væsentlige udvidelser af sortimentet.

Men nu har det så vist sig, at den sortimentsafgrænsning, som loven giver mulighed for, ikke kan fungere tilfredsstillende i praksis. Derfor står vi nu med en lov, som forbyder salg af helt almindelige dagligvarer uden for butikstiden, og befolkningen har jo, som det har vist sig, meget svært ved at forstå, at overtrædelse af den lov er noget, man skal straffe for.

Jeg mener så i øvrigt ikke, at Folketinget har det godt med eller kan leve med en lovgivning, som store dele af befolkningen finder det helt i orden at overtræde. Selv om det er uheldigt at ændre en lov, for det er jo det, vi gør, mener jeg,

at vi hellere må gøre det end fastholde en lovgivning, som afvises af store dele af befolkningen. Derfor er regeringen enig i – og det har vi allerede sagt – at der er behov for allerede nu at ændre lukkeloven, og jeg har allerede haft drøftelser med organisationerne om denne situation.

Mediedebatten har fokuseret meget på, at behovet for presserende dagligvareindkøb uden for normal åbningstid ikke kan dækkes med den sortimentsafgrænsning, som loven hjemler mulighed for. Men danskere kan nu engang ikke fordrage, hvad de oplever som formynderi, og det er tilfældet, når forbrugeren efter en dag med overarbejde ikke kan købe den kylling eller det pålæg, som findes i den anden ende af forretningen, men som ikke må sælges efter kl. 20.

Problemerne er bare ikke klart alene ved at skabe hjemmel til at udvide sortimentslisten med dybfrost og pålæg, for dermed skaber vi et nyt problem for dagligvarebutikkerne, som ikke må sælge disse ting uden for normal åbningstid, og vi taler faktisk om en omsætning, som er væsentlig for butikkerne. Så selv om udgangspunkterne i medierne har været sortimentsafgrænsningen, er der altså en tæt sammenhæng mellem det begrænsede sortiment og reguleringen af åbningstiden.

VKZ vil jo sætte ind på dette punkt og helt ophæve reguleringen af åbningstiden, og det vil selvfølgelig fjerne alle kioskerne og benzinstationernes problemer med varesortimentet og adskillelsen af ikkesortimentsvarer.

De store dagligvarekæder vil også have fordel af fri åbningstid, for de har kapitalstyrken til at konkurrere på sådan nogle vilkår, men vi har altså i Danmark heldigvis stadig væk en mængde små specialbutikker. Disse butikker er karakteriseret ved, at de betjener forbrugerne med faglært og derfor dyr arbejdskraft, og det har altså fået specialbutikkerne til at advare imod en fuldstændig ophævelse af lukkeloven.

Det har i øvrigt været nævnt – jeg tror også af et af Venstres folketingsmedlemmer – som et særligt problem, hvorvidt små specialbutikker i et center skal være tvunget til at følge centerets fælles lange åbningstider.

Således som forslagsstillernes meget enkle forslag foreligger, vil der heller ikke være nogen begrænsning af salg af øl, vin og spiritus, og dér må jeg altså sige, at jeg frygter, at frit salg af øl, vin og spiritus i alle døgnets timer kan skabe os både uheldige og farlige situationer og medføre øget kriminalitet og ballade i bybilledet; en ophævelse af lukkeloven vil i hvert fald ikke mindske politiets arbejde på det punkt.